

Slovenski List.

Neodvisno slovensko krščanskosocijalno glasilo.

Štev. 25.

V Ljubljani, v soboto 22. junija 1901.

Letnik VI.

„Slovenski List“ izhaja v sobotah dopoldne. — **Naročnina** je za vse leto 8 K, za pol leta 4 K, za četrt leta 2 K. Vsaka številka stane 14 vin. — **Dopisi** pošiljajo se uredništvu „Slov. Lista“ — **Nefrankovani dopisi** se ne sprejemajo; rokopisi se ne vračajo. — **Naročnina, reklamacije in oznanila** se pošiljajo upravištvu „Slov. Lista“. Uredništvo in upravištvo sta v Ljubljani, **Gradišče štev. 15**. Uradne ure od ure 8—6 pop. — **Oznanila** se računajo po navadni ceni.

Slovenkam.

Po vsem svetu divja sedaj silen boj. Vedno je bil ta boj na svetu, odkar je dobil hudobni duh oblast nad človeškim rodom, toda nikdar ni bil še tako ljut, kakor sedaj. Vrag sedaj mobilizira vse svoje moči in je organizira, da bi razrušil skalo, na kateri stoji katoliška cerkev. Vse druge ideje stopajo sedaj v ozadje: bojni paroli sta le še Kristus in Antikristus. Vprašanje je, kako vlogo naj igra v tem boju krščanska žena, ali naj bo nevtralna, ali naj stopi na stran Kristusa, ali naj podpira Antikrista.

Jasno je, da ima žena v človeški družbi v marsikakem oziru drugačne pravice in dolžnosti, kakor mož. Ko bi se vresničile sanje tistih, ki hočejo ženskemu spolu dati prav tiste pravice, ki jih ima moški spol, bi morala človeška družba razpasti. Zakaj razloček mej pravicami in dolžnostmi moža in žene je vtemeljen v naravnem redu. Ravno ta naravni red pa je ženski odkazal v človeški družbi tako stališče, da je od ženske bolj kakor od moža odvisno blagostanje in propad človeške družbe. Dokler je čednost ženski spol, še ni nevarnosti za družbo, kakor hitro pa zaide korupcija med ženske, mora družba propasti. To nam kaže Grška, nam spričuje rimska zgodovina in zgodovina drugih narodov.

Delovanje žene je navezano na domače življenje. V domači hiši, v tistem družinskem življenju ona stori veliko več za človeško družbo, kakor mož v javnosti, ker ji vzgaja koristne člane. V družini ima žena pravice, katerih ji nihče vzeti ne more. Toda z žalostjo mora krščanska žena opazovati, kako se te njene pravice teptajo z nogami. Vidi, kako se njenim otrokom po šolah in v javnem življenju rujejo iz srca kali lepih čednosti, vidi, kako drugi podirajo, kar je ona sezidala z velikim trudom. Ali naj molči, ko se ji ropajo njene najsvetejše pra-

vice? Ne, ona mora v javnost, ona mora stopiti iz tihega delokroga, na katerega bi bila sicer navezana pri zdravih razmerah človeške družbe, stopiti mora med svet in glasno zahtevati, da se ji puste nedotaknene pravice, katere ima že po naravnem zakonu. Nevtralnost v sedanjem boju je tudi pri ženi popolnoma izključena.

Toda na katero stran naj stopi krščanska žena? Med Slovenkami jih je nekaj, ki se hvalejo s tem, da so liberalke. Pač ne vedo kaj delajo. Ali ni liberalizem vzel ženi vse časti? Liberalizem s svojim brezverstvom, s svojimi nauki o svobodni ljubezni je ženo ponižal za slepo orodje strasti. Kaj more videti liberalci v ženski, če ne najde v njej družega kakor telesno lepoto, ob kateri pase svojo pohotnost, pa ne vidi v njej božje podobe? Ne, krščanska žena, krščansko dekle, liberalizem ni za-te. Smehlja se ti res prav ljubeznjivo, zapeljivo se ti prilizuje, toda njegov smeh, njegove besede naj te spominjajo kače v raju. Evi je njen liberalizem prinesel le nesrečo. Ta nesreča ti bodi v svarilo. Proč od liberalizma, krščanska žena! Toda kam?

Kam? Ti še vprašuješ? H Kristusu! On je ženi povrnil čast, katero ji je zapravila prva žena, on ji je dal nazaj po grehu prve žene zgubljene pravice. Zato te že hvaležnost kliče k njemu nazaj. Kliče te pa tudi tvoj lastni blagor. Saj te uči že zdrava pamet, da je tvoja in tvojih ljubih in dragih sreča mogoča le na podlagi resnic katoliške vere. Okleni se trdno te vere, skrbi, da bo življenje v tvoji družini na strogo verski podlagi in odstrani iz svoje hiše brezpogojno vse, kar bi le količkaj bilo protikatoliško. Ker pa ima življenje zunaj domače hiše skoro že popolnoma nekrščanski značaj, moraš tudi v javnost. Glasno zahtevaj, da naj se tudi iz javnosti odstrani vse, kar bi nasprotovalo krščanstvu. Da bo pa tvoj glas močnejši, se pridruži drugim, vse poštene Slovenke se zbe-

rite vkup in vaš glas bo tako močan, da se bodo tresli pred njim sovražniki krščanskega imena.

Hvala Bogu! Začetek je storjen. Imamo že v Ljubljani krščansko zvezo. In ta je tudi že govorila, govorila jasno in očitno. Zahvalila se je Nj. ces. Visokosti nadvojvodu Franu Ferdinandu, da je prevzel protektorat nad katoliškim šolskim društvom na Nižjem Avstrijskem. In nadvojvoda se je prijazno zahvalil za to izjavo hvaležnosti in vdanosti. „Slov. Narod“ pa in z njim vse liberalstvo cvili in laja, kakor pes če mu stopiš na rep. To je jasen dokaz, kdo je z vstanovitvijo ženske zveze na Kranjskem dobil hud vdarec, in da je v tej zvezi krščanska stranka na Slovenskem dobila zaveznico, ki mu bo znatno pomagala podirati liberalno trdnjavo.

Nič naj vas ne plaši grdo lajanje „Slov. Naroda“, plemenite krščanske gospe in gospodičine! Le srčno naprej! Zmaga je Vaša. Pustite liberalcem njihove veselice in plese, nič se ne menite za njihove psovke. Vaše geslo bodi: neumorno, resno delo! Ko bi Vas ti ljudje hvalili, bi se morale tega sramovati. Njihovo zasramovanje pa je Vaša čast!

Izvirni dopisi.

Iz Idrije. Realka v Idriji je torej dejstvo. Jeseni dobimo prvi razred. Prepričani pa ostajamo še vedno, da bi bila umestnejša gimnazija, za katero je bilo prebivalstvo že od nekdaj. Člankar v „Jednakopravnosti“ trdi: „V Idriji imej prednost taka srednja šola, ki bo po svojem učnem načrtu dovolj izobrazila za praktično življenje vso mladino med 10. in 15. letom, četudi večji del te mladine potem ne bo nadaljeval svojih študij. Ker je posebno v Idriji toliko mladine, katere radi pomanjkanja gmotnih sredstev

Zvest v poklicu.

Vidno razdražen korakal je Meglič, načelnik postaje v trgu D., po svoji pisarni gori in doli. Pred njim stal je mož v precej raztrgani obleki in zrl temno pred se, kakor bi ga vest pekla. Toda kdor ga je natančneje opazoval, videl je takoj, da je vse to le hlinjenje in je mož popolnoma zanikern in nič vreden.

Takih mislij bil je tudi načelnik postaje, Meglič. Nekaj časa stopal je po sobi sem in tja, videlo se je, da se bojuje sam s seboj, potem pa kar stopi pred moža in mu reče:

„Dobrin, dolgo časa sem čakal da se popboljšate in vam prizanašal, zlasti zaradi prošnji vaše uboge žene, toda sedaj je dovolj, vi ste vedno večji pijanec in ne marate nič za moje opomine. Sedaj ste odpuščeni iz službe pri železnici, pojdite in izročite svoje orodje železničnemu pazniku!“

„Še sedaj mi prizanesite“, tarnal je Dobrin in se delal, kakor bi hotel na kolena pasti. „Stražnični čuvaj spravil me je v gostilno, ker mi je obljubil, da bode njegov sin moje zapoved delavcem sporočil.“

„Bodite tiho“, odvrne načelnik, „vi ste najzanikrnejši delovodja, kar sem jih še kedaj imel. Še jednega tacega, pa pridem še v ječo na stare dni. Le glejte, da se mi hitro izpred oči spravite!“

„Usmilite se vsaj moje žene in mojih otrok!“ prosil je Dobrin in padel na kolena.

„Sramujte se in odidite ter ne jezite me več, vi ste nepoboljšljiv, le odidite!“

„Torej sem zaman prosil“, reče srdito Dobrin in vstane.

Meglič mu je mesto odgovora vrata pokazal.

„Tudi prav“, odvrne grozeče Dobrin, „bomo videli, kdo se bode popreje kesal.“

To je pa bilo tudi Megliču malo preveč.

Hitro skoči, zagradi Dobrina za vrat in ga porine čez vrata, rekoč: „Jaz te bom že naučil groziti!“

Dobrin se je hitro pobral in z pretečimi besedami: „Le počakaj!“ izginil.

Čeravno je Meglič poznal Dobrina kot bahača in se njegovih groženj ni dosti bal, vender prihodnjo noč ni mogel spati. Vedno prihajala mu je misel v glavo, kaj ko bi pa Dobrin le kaj napravil.

O polnoči vstane in se napravi. Zapove svojemu uradniku poklicati štiri delavce in pripraviti železnični voziček.

Uradnik ni bil s tem zadovoljen hotel je ugovarjati in je dejal: Sedaj prideta dva vlaka, brzovlak in nekaj minut pozneje tovorni vlak.“

„Naj le pride“, odvrne Meglič, „v pol ure pridemo mi do tretje stražnice, tam bomo djali voziček iz proge in počakali oba vlaka.“

Temu se ni dalo nič oporekati. Uradnik je hitro vse potrebno pripravil. Delavci so pripeljali voziček, Meglič se je nanj vsedel in kmalu so izginili v temni, deževni noči.

Kmalu so prišli do druge stražnice in celo pot niso nič sumljivega našli.

„Sedaj pa le hitro naprej“, zapove Meglič, „da pridemo še do tretje stražnice.“

Delavci jeli so hitreje voziček porivati. Kmalu na to pa zaslišijo na stražnici udarce na zvon; bilo je znamenje za brzovlak.

„Le hitro naprej, da pridemo do stražnice, sicer ne moremo na nasipu nikjer najti mesta pripravnega za voziček.“

Delavci napeli so vse sile; voziček drdral je urno in že so videli svetilke na bližnji stražnici, ko se hipoma strese voziček in raz njega padejo na tir Meglič in delavci. Meglič se je urno pobral, akoravno je bil na večjih krajih ranjen in videl je, da je tir izpodkopen; takoj je vedel, da to ni mogel nihče drug storiti, ko Dobrin. Toda tega ni imel časa sedaj premišljati, uvidel je, kakšna nesreča se lahko zgodi, ako se vlak ne ustavi o pravem času; hitro jame delavce klicati, a le njih stokanje bilo mu je v odgovor, kajti vsi so bili poškodovani. V daljavi se začuje votlo bučanje bližajočega se vlaka. Kaj storiti: Meglič jame na vso moč teči nazaj, da bi preje prišel do druge stražnice ko vlak. Kajti le s tem,

ni mogoče izšolati do konca, zato v Idriji ne sme biti srednja šola, ki samo pripravlja za višje študije, temveč mora biti taka, da sama na sebi daje neko zaokroženo izobrazbo za resnično življenje. S tega praktičnega in zato odločilnega stališča pa mora vsak priznati, da ima v Idriji v vsakem oziru prednost nižja realka pred nižjo gimnazijo. Kajti kar se bo na nižji realki učilo, to vse ima za vse učence res korist in pomen, dočim se na nižji gimnaziji učijo tudi predmeti; od katerih potem večina dijakov nimajo nobene koristi. Kaj pomaga rudarskemu sinu, če zna nekaj pravil iz latinske in grške slovnice? Ali ni škoda, da na nižji gimnaziji trati čas s takimi mrtvimi stvarmi, namesto da bi se na nižji realki seznanil s kakim svetovnim jezikom ali se temeljiteje priučil matematičnim in prirodopisnim predmetom, risarskim in lepopisnim spretnostim — kar vse bi mu prav hodilo pozneje pri kakem boljšem obrtu ali rokodelstvu, pri kaki stavbeni stroki, v kaki tovarni ali trgovini. Kdor hoče, da bo srednja šola v Idriji služila najširšim slojem domačim, kdor hoče, da bodo idrijski otroci se zares naučili praktičnih stvari, kdor hoče pripraviti brez posebnih stroškov domač naraščaj vsaj za nižje uradniške službe pri rudniških podjetjih in pri gozdnem erarju — ta se bo odločil za nižjo realko.

Krasne besede! Vsakdo jih podpiše le zadnjega stavka ne. Nižja gimnazija daje prav tako „sama na sebi neko zaokroženo izobrazbo za resnično življenje“, kakor nižja realka. Saj vendar kjer zahtevajo nižjo realko, nikjer ne izključujejo nižje gimnazije. Ako pa hočete imeti šolo, ki „sama na sebi daje neko zaokroženo izobrazbo za resnično življenje“, napravili bi jo bili. Saj ta namen imajo strokovne šole, meščanska šola. To so celotne šole. In kako ste se norčevali, ko jih je „Slovenec“ ob neki priliki omenjal! Srednja šola, kar že ime kaže, vsaka pripravljala na višje študije, naj si bo gimnazija ali pa realka. Kolikor neobhodno potrebuje človek za stroke, katere naštevate, računstva, fizike, kemije, risanja in lepopisja, pridobi si dijak docela zadostno ne samo na realki, temveč tudi na gimnaziji. Svetovnega jezika se pa človek tudi tako hitro ne nauči, kakor mislite. Mi nikakor nismo proti realki, a trudili smo se za srednjo šolo, ki se je zdela nam umestnejša. Ni lepo torej očitati, da hujskanje proti realki izvira samo iz strastnega političnega nasprotstva. Menimo, da smemo mi, ki plačujemo občinske doklade, v tem oziru vsaj toliko govoriti, kakor oni, ki ne plačujejo ni viharja. Trdite in govorite še toliko, da plačuje erar 90 %, doklad, dovolj občutna je za nas 50 %, občinska doklada na direktni davek. Nihče ne vpraša, koliko je erar plačal, slehernemu pogledajo njemu odmerjeni direktni davek in k temu

da bi dal na stražnici znamenje, mogel bi vstaviti vlak. Pri stražnici pa je brlela bela lučica, ki je naznanjala vlaku prosto pot, a sedaj pot v gotovo pogubo. Ta luč bi se morala z rudečo lučjo namestiti, da bi se vlak rešil. V tem hipu zagleda Meglič luči bližajočega se vlaka. Zaman je bil njegov napor priti do rešilne stražnice, zato je jel z daljave klicati: „Rudečo luč Stražnik, rudečo luč!“ Sicer bi pa bilo to tudi že prepozno, kajti istočasno drknil je vlak mimo stražnice in se bližal svoji pogubi.

Meglič je bil ves obupan. Svetilnica, s katero bi bil še zamogel vlaku znamenje dati, bila je razbita. Ni si vedel več pomagati. V tej skrajni sili mu šine rešilna misel v glavo. Danes popoldne bil je vzel stražnikovu dečku kapselj, s katerim se je bil igral. Jedino to bi še zamoglo vlak rešiti. Hitro seže v žep in k sreči ga je takoj našel. Toda groza! Vlak bil je že tukaj! Meglič se kar brez premisleka vrže na tla in hoče kapselj pritrditi k tiru. Vlak je že pridrdral. V tem trenutku zasliši se močan pok in obupen klic. Vlak jel je škripati in kmalu je bil ustavljen. Vlak in popotniki bili so rešeni, toda njih rešitelj ležal je ob tiru z strto roko.

Dobrin, ki je to hudodelstvo storil, bil je obsojen na deset let težke ječe. Načelnik postaje, ki je bil hudo ranjen, je kmalu okreval in šel v pokoj s popolno plačo, bogato obdarovan od rešenih popotnikov.

pribijejo še 50 % občinske doklade. Kdor plača, sme govoriti, nemaniči naj ga ne psujeje s huj-skačem!

Sedaj imamo torej šolo. Drugače se tudi ni moglo iziti. Kakor hitro je šla liberalna deputacija ponujat ministerstvu šolo na občinske stroške, vedeli smo, da propade pri ministerstvu vsakdo, ki bi zahteval srednjo šolo na državne stroške. Za realko ste pa goreli edino le zato, ker ste vedeli, da je dr. Šusteršič na volilnem shodu obljubil, da bode posredoval za gimnazijo. Mesto dolgih praznih litanij, v katerih naštevate vzroke, ki so liberalce vodili, ko so delali občinsko realko, priznajte in govorili ste odkrito in tudi našteali vse nagibe z enim stavkom. Liberalci še nikdar ni misil na ljudske potrebe — to ve ves svet. Zato se tudi liberalci nikjer več s tem ne hvalijo — pač v Idriji!

Iz Žirov, 20. junija. Čeravno je naša žirovska dolina popolnoma za „plankami“, to je ločena od železniških brzojavnih in drugih cestnih zvez, vendar jako napredujemo: veselice in shodi to je kar na dnevnem redu. Obiskal je našo dolino celo oznanovalec rudečega evangelija E. Kristan. Shod je bil sklican ono stran Sore v gostilni pri „Katri“, a da se mu je jako malo zaupalo kaže to-le: Ko je meji govorom, s katerim je udrihal po liberalcih, posebno pa po klerikalcih, nastalo precej burno, več jih je klicalo „ven ž njim“, je predsednik shoda predlagal, naj se z vzdignjenimi rokami glasuje ali se shod nadaljuje ali zaključi, je od 70 navzočih 19 glasovalo, da naj se nadaljuje, kar je pa predsednik popolnoma prezrl in shod nadaljeval v svojo veliko blamažo.

Dne 9. junija je imelo „Bralno društvo“ Dobračevsko veselico v Novi vasi pri „Kamešku“, kamor je prišel tudi idrijski župan Drag. Lapajne, mahat po mračnjaških klerikalcih in razganjat „klerikalno temo“.

Dne 2. junija je predstavljala tukajšnja „Marijina družba“ prelepo igro „Lurška pastarica“, v pokritje stroškov nove dragocene društvene zastave, dne 16. t. m. se je igra zopet ponavljala na korist pogorelcem v Gorenji vasi. Igralo se je tako izvrstno, da se je vsak čudil, da se more kaj takega v Žireh zgoditi. Vsaka posamezna igralka je bila na svojem mestu ter je delala čast svoji ulozi. Naslovno ulogo „Bernadka“ je v svoji ponižnosti in pobožnosti naredila jako dober utis. Gdč. M. Mlinar, grofičina „Zofija“ je že s prologom, katerega je jako lepo govorila, obrnila vso pozornost nase in žela mnogo ploskanja in pohvale. Posebno se je pa odlikovala v nastopih, s svojim ljubkovanjem in sočutjem s svojo slepo sestrice grofice „Otilijo“, katera je tudi jako izvrstno rešila svojo ulogo. Posebno pohvalno omenjamo tudi grofinjo „Eleonoro“ in pristavko „Barbo“, kateri ste tudi napravili obilo dobre volje mej gledalci. Druge manjše vloge igralk, skupin deklic, angeljev, bela gospa in romarji vse je bilo na svojem mestu. Bogdan.

Iz Kranja, 20. jun. Kopanje starih grobov v Kranju. Pretečeno saboto zapustil je custos dunajskega historičnega muzeja g. Jožef Scombaty naše mesto, ter se odpeljal na Dunaj, da se tam v merodajnih krogih posvetuje o nadaljnjem kopanju starih grobov. Izročil je nadzorstvo in vodstvo kopanja širom sveta znamenemu strokovnjaku in izkušenemu starinoslovcu gospodu A. Pečniku, kateri je za časa odsotnosti g. Scombaty do danes t. j. do srede izkopal 11 grobov po sledečem vsporodu:

Dne 14. junija: 3 kostenjake, med katerimi je bila ena najbrže ženska, v katere spodnji in gorenji čeljusti bili so vsi zobje še popolnoma ohranjeni. Mej tem, ko sta bila dva kostenjaka komaj meter globoko v zemlji, ležal je tretji 1.55 m globoko in sicer v pesku. Leta je imel nož v desni roki; škoda da ga je delavec, meneč, da je navaden les, čez polovico prelomil.

Dne 15. junija: samo 1 kostenjak in sicer ženska. Ležala je 1 m globoko ter je imela pod glavo glavnik. Našla se je ta dan tudi ena latenska fibula (Sicherheitsnadel) iz latenske dobe t. j. karih 300 l. pr. Kr. Zanimivo bi bilo izvedeti, kako je le-ta med kostenjake naših Slo-

vanov zašla, toda o tem se da le različno sklepati, a gotovih virov nam seveda manjka. Ta dan motil je dež nadaljno izkopavanje, v nedeljo t. j. 16. junija pa se seveda ni delalo.

V ponedeljek bi moral zopet gospod custos prevzeti nadzorstvo, toda brzojavil je g. Pečniku, da je še zadržan priti, toraj naj on (Pečnik), delo naprej vodi.

Dne 17. junija: 4 kostenjaki. Izkopavanje ta dan je zelo zanimivo, in občinstva se tare več kot je g. Pečniku ljubo, okrog grobov. Našli so namreč kar do sedaj še ni bilo, 2 groba skupaj, in sicer 1.05 m globoko, oba kostenjaka dobro ohranjena, posebno pa eden, imel je še popolnoma celo glavo, nekatere koščice so bile že načete; vendar kdor doslej cele mrtvaške glave še ni videl, ta si je ta dan lahko prepričal, kako izgleda. A upati je, da pride še kaj boljšega na vrsto. In res! Kdor je bil navzoč, ko se je izkopal blizu teh dveh grobov kostenjak, ki je ležal 0.85 m globoko v zdravi črni prsti, ta mi mora priznati, da je ta kostenjak v celotnem skeletu eden najbolj ohranjenih, kar se jih je do sedaj izkopal. To je moje mnenje, in splošna trditev vsakdanjih rednih gledalcev, in mislim, da mi g. Pečnik ne bode ugovarjal, kar sicer on rad stori, — seveda kot strokovnjak.

Škoda, da sem jo ta dan malo predolgo vlekel, zato pa sem tudi najprvo naštel samo ohe tri kostenjake, pri katerih izkopavanju sem bil navzoč, a četrtega, ki bi moral pravzaprav prvi biti, omenjam še le sedaj. In ta je bil vsaj za g. Pečnika najbolj važen. Ležal je 1.45 m globoko precej v peščeni zemlji, dobro ohranjen in imel je pri sebi: 1 nož, 6 pšic in — kar je najbolj zanimivega — 1 kinč v podobi male tehtnice. Ta kinč bil je najbrže nekak obesek za lase, morda tudi pri plajšu, to se seveda le sklepa. Nekateri trdijo, da to ni bil nikakov obesek, temveč, da je zares prava tehtnica onega veka, najbrže — tako pravijo — bil je ta kostenjak v svojem življenju kak zlatar, ali kaj takega, in ko je ta umrl, dali so mu tehtnico h glavi, kot znak in simbol njegovega nedanega poklica. Temu mnenju seveda upira se g. Pečnik z vso odločnostjo in eneržijo, on trdi, da je na vsak način zgoraj omenjeni okrasek. Ker se celo občinstvo zanima, kaj temu g. custos poreče, ko se vrne zopet iz Dunaja, objaviti hočem ta predmet še enkrat v prihodnjem listu. Kakor povsod, tudi tukaj ne manjka hudomušnih Jankotov, in eden, dasi ni Janko, trdil je celo, da je bil dotični najbrže mesar v svojem času, s tisto „vago“ je pa „jetra vagal“. Seveda mu tega nihče ne verjame in morda on sam sebi tudi — ne. V obližju ravno tega za gledalce tako zanimivega groba, najdel se je tudi kos starega železa liki srpa, kateri pa — kakor g. Pečnik trdi — mora biti iz poznejše dobe.

Dne 18. junija: 4 kostenjaki. Danes — kakor sv. p. pravi: „veliko je poklicanih, a malo izvoljenih“ — izkopali so že dopoldne 4 grobove, a same kostenjake pobirali so iz njih, nobenega noža ne orožja in tudi nobene „vage“ niti za zlato, niti za „jetra“. Tistega poloma in tistega „hetza“ kakor je bil včeraj, danes ni, vse mirno, vse tiho. Grobovi so plitvi, zlasti eden bil je le 0.52 m globoko v prstni plasti. Popoldne, kakor tudi danes t. j. 19. junija, dežuje, izkopavanje moralo se je do boljšega vremena ustaviti.

Torej, ako se všteje neznatni otročji kostenjak z dne 13. junija, jih je do sedaj vseh skupaj 16 kostenjakov.

Omeniti moram, da je večina izkopanih grobov omejena z debelim kamenjem krog in krog ob kostenjaku in da ti leže istotako večinoma tudi na samem kamenju. To je posebna katarakteristika teh grobov. Glave kostenjakov obrnjene so skoraj vse na levo stran in kar se je do sedaj izkopal zgodovinsko zanimive tvarine, t. j. orožje, glavniki, našlo se je po največ pod glavo, ali ob desni strani glave, oziroma orožje — ob desni roki.

Po sklepu dnevnega zapisnika: danes, dne 20. junija dospel je zopet g. custos na lice izkopavanja grobov. Delo se bode nadaljevalo, dokler se bode grobovom sledilo. Morda že danes ali jutri napravili bodo poskus baje tudi na ob ime-

novanemu prizorišču ležočim cesti. O tem poročilo prihodnjic. Danes, ko te vrstice pišem izkopali so že 4 kostenjake in sicer prav pri vrhu samo 1 otročjo lobanjo. 1 kostenjak še precej dobro ohranjen ležal je blizu 60 cm globoko, drugi blizu 1 m 50 cm, tretji blizu 60 cm. Posebnega se dosedaj ni našlo; razun ene fibule enega obročka in enega sklepa (Schliesse).

Stvar je zanimiva vgonetka o „vagi“, ki je vprizorila toliko preglatice in „beca“ mej gledalci, je danes konečno rešena. Radi verja memo g. Pečniku, da je do sedaj vedno „njevoga obveljala“, a sedaj s to presneto vago imel je enkrat „smolo“, kajti g. custos je občni trditvi pritrdil, namreč: dvomljiva „vaga“ je res prava tehtnica one dobe. G. Pečnik se s tem potrdilom sedaj sicer še ne strinja, toda imamo upanje, da se bo s časoma morda spreobrnul.

Upati je, da bode izkopavanje vedno zanimiveje, in da bodo hudomušni gledalci še marsikatero „kunšno“ uganili. Domneva se tudi, da se je pri zadnjem kostenjaku našla zlata broška; toda moja natančna informacija o tej najdbi potrjuje, da si je neki hudomušni Janko napravil „ta špas“ in je neko navadno „Double“ broš pri izkopavanju v s prstjo zamazane obliki umetno podvrget. Morda o tej stvari še nekaj zanimivega poizvem, toda za danes morem svoje poročilo skleniti. Nadaljni zapisnik sledi.

Iz Ponikve. Zadnji dogodek, ki se tiče zborovanja našega katoliškega bralnega društva, nam je gotovo ostal v dobrem spominu. Dal nam je povod premišljevat, kaj je vzrok, da so se razmere pri nas tako čudno premenile? Poslušajte! Pred nekaj leti prišla je na Slovenskem neka nova struja na dan, ki ruje sedaj po Kranjskem, se zajeda vedno dalje, tako, da že sili sem na Štajersko. Poplaviti hoče vse, razbiti in končati vse, kar smo si z lastnim trudom z napotom in mnogimi žrtvami ustanovili. Uničiti žuga našo domovino, našo samostojnost, naše gospodarstvo, pa vzeti nam tudi dobro ime in poštenje. Vlaga, ki se iz te struje visoko vzdiguje je popolno zastrupljena, kar je dokazano. Precejšnji del te vlage, pripodil se je z Ljubljane sem čez naše gore tudi na Ponikvo. Zastrupiti hoče vse, kar je poštenega pri nas in v celem šmarskem okraju. To je vzrok, katerega moramo vpoštevati, da združeno delujemo z vsemi poštenimi močmi proti tej kugi, da se odvrne še o pravem času.

Kmalu bo poteklo leto, kar smo obhajali na Ponikvi pomenljivo slavnost, slavnost stoletnice rojstva našega milega rojaka, najboljšega domoljuba slovenskega, dičnega škofa sv. kat. cerkve, Antona Martina Slomškega. Kako smo se takrat vnemali navdušeni za vzvišene čednosti in vzore, ki so nam jih pokladali v naša srca nevtrudljivi nekdanji naš vladika. Plamtelo nam je srce hvaležnosti in spoštovanja do njih, da smo obljubili vsi, posnemati njih vzglede, čednosti in vzore in tako delovati vedno naprej. Ali žalibog! Kako pa je sedaj na Ponikvi? Kje je tista navdušenost, kje veselje, katerega smo vživali na Slomškovi slavnosti? „Preljubo veselje, o kje si doma?“ Na Ponikvi? Kaj še! Ni ga več. To sedaj britko občutimo. O Slomšek, nepozabljeni naš Slomšek, kje ste? Ne slišite, kaj se na Ponikvi godi? Nas ne poznate več? Saj ste vi naš rojak, naš ponos in naša čast. Ste pozabili, nas Slovencev? Kako ste nas pri srčno ljubili. In sedaj vse pozabljeno? Kako je to mogoče? Kaj k temu porečete? Kako radi bi še vaš glas poslušali, slišali besede: „Vrli Slovenci! Ne pozabite, da ste sinovi matere Slave. Sveta vera bodi vam luč, materin jezik bodi vam ključ, do zveličanske narodne omike“. Glejte rojaki! Slomškovega glasu ni več, ne slišimo več njih milih besed, ker legli so v grob.

Nikdar, ni resnica! Slomšek še živijo. Njih duh plava nad nami in nas navdušenje za pravo, pošteno, krepostno življenje, k vstrajnemu in k skupnemu delovanju za časno in večno srečo lepe naše ljubljene domovine. To je sedaj za nas najvažnejšega pomena, ker nasprotniki naši, sovragi in zatajevalci našega naroda kričijo na vse pretege: Kaj nam hočete dati in iz dati vam hočemo svoj narod, prodati svoj materni

jezik, vero in vse poštenje. A mi jim gromovito kličemo: „Strela udri iz višine izdajalca domovine!“ Tedaj: „Le bistrimo si glave, ne dremajmo zaspani, sovražnim narodom prodani!“

Politiški pregled.

Zopet znamenita katoliška zmaga. Iz Amsterdam se poroča: Volitve v drugo komoro so dovršene. Katoličani imajo večino 14 glasov. Glavno mesto Nizozemske Amsterdam je volilo proti liberalcem, ki so imeli doslej mesto v rokah. Ministertvo bo sestavljeno iz katoličanov in protirevolucionarcev. Najbrže bo vlada pod vtisom teh volitev razpustila 1. komoro, v kateri bi tudi zmagali katoličani. Tako dobi Nizozemsko za prihodnjo štiriletno dobo katoliško vlado.

Nemški cesar in krščanstvo. Nemški cesar večkrat pokaže, kako visoko ceni krščanstvo. Te dni je pozdravil mednarodni shod društev krščanskih mladeničev, ki je zboroval v Bostonu. Nemški cesar je krščanskim mladeničem v brzojavu želel, naj se trdno drže Kristusa, ki je vir pravice, resnice in poštenosti! Povdarjal je, da le Kristusova načela so prava podlaga uspešnemu delovanju za narod!

Bodoči sestanek vladarjev. Listi poročajo, da se meseca avgusta in septembra vrši sestanek ruskega carja z nemškim cesarjem ter angležkim kraljem. Ruski car obišče nemškega cesarja ter se udeleži celo nemških vojaških vaj. Z angležkim kraljem pa se sestane nemški cesar v Hamburgu. Te vesti potrebujejo še uradnih potrdil.

Ruska carinja Aleksandra je dobila četrto hčerko Anastazijo. Prva je šestletna Olga, druga štiriletna Tatjana in tretja dveletna Marija.

Spomenik Bismarcku se odkrili preteklo nedeljo v Berlinu.

Napad na nemškega prestolonaslednika. Na kolodvoru v Bochumu je neki uradnik s palico udaril na okno voza, v katerem se je peljal nemški prestolonaslednik. Napadalec so prijeli. Uradni listi trdijo, da je storil ta čin v pijanosti (?). Pri zaslišanju je uradnik izjavil, da je hotel princa le „od blizu videti.“

Angleški general French v škripcih. Žena burskega generala Bothe se mudi sedaj v Evropi. Povedala je, da so Buri v Južni Afriki angleškega generala Frencha dvakrat ujeli, a ker prvič ni držal častne besede, da se ne bo boril proti Burom, ako ga izpuste, sklenili so Buri Frencha ustreliti. Posredoval je Kitchener, ki je moral spustiti 1000 Burov, predno so Buri Frencha zopet izpustili. Žena Bothova je ob enem izjavila, da se bodo Buri borili do zadnje patrone. Položaj Angležev v Južni Afriki je nevzdržljiv.

Mudzaffer-ed-Din, perzijski šah, je na smrt bolan. Poročila iz Teherana, stoletnice šahove, pripovedujejo, da je šah po svojem povratku iz Evrope začel bolehati na neki notranji bolezni, katerega se je smrtonosno razvila, tako, da je v kratkem pričakovati njegove smrti. Mudzaffer ed Din, je peti vladar šitske dinastije Kadžar (od l. 1794) in je star še le 48 let, vlada pa od 1. maja 1896. Naslednikom bode najbrže njegov najstarejši sin Muhamed Ali Mirza, ki je zdaj star 29 let. Poročila govore, da postane sedanjí šah politična žrtva onih faktorjev, katerim je v očeh perziška zveza z Rusijo.

Domače novice.

Avstrijski prestolonaslednik krščanskim damam ljubljanskim. Poročali smo v zadnji številki „Slov. Lista“, da je mnogoštevilno obiskani shod novoustanovljene „Krščanske ženske zveze“ v Ljubljani poslal avstrijskemu prestolonasledniku nadvojvodi Franu Ferdinandu udanostno izjavo in zahvalo, da je prevzel protektorat nad katoliškim šolskim društvom. Prestolonaslednik se je „Krščanski ženski zvezi“ brzojavno tako-le zahvalil: „Gospé Uršuli Sou-

vanovi. Njegova cesarska visokost, gospod nadvojvoda Franc Ferdinand zahvaljuje „Krščansko žensko zvezo“ najsrčneje za to lojalno in patrijotično izjavo in želi mlademu društvu veselega prospevanja in plodonosnega delovanja. Nostic F. M. L.“ „Narod“ želi mlademu društvu krščanskih žena smrt — prestolonaslednik pa želi mlademu društvu veselega prospevanja in plodonosnega delovanja. To ni samo uljudna nadvojvodova zahvala, to je želja prestolonaslednika, da se „Krščanska ženska zveza“ mogočno razvije v dosego svojih blagih namenov! Ali ni to najkrepkejši odgovor na psovanja in grobosti, katere je proti društvu plemenitih krščanskih žena nakupičil znani „poštenjak“ v „Slov. Narodu“? Krščanske žene! Prestolonaslednik Vam je pokazal pot! Le brez strahu naprej preko psov od šampanjca napitih in napihnjenih ljudij, le mirno dalje preko sode ljudij, katerih predolgi prsti so se hladili po raznih zaporih in katerih umazani prsti so nezmožni, da bi s svojim pisarjenjem razžalili poštene žene — naprej k veselemu prospevanju in plodonosnemu delovanju „Krščanske ženske zveze!“

Od misli naredimo korak do dejanja! Na zadnjem občnem zboru „Gospodarske zveze“ je razvijal gosp. dr. Krek mej drugim te le misli: „Papirnice porabijo silno veliko blaga. Papirnicam gre prav dobro. Delnice njihovih društev imajo neprimerno visok kurz.“ Veliko res porabimo papirja tudi Slovenci, a niti jedne papirnice nimamo v svojih rokah. Pri vsakem pismu, pri vsakem časniku, ki ga vzamemo v roke, ima dobiček tujec. Toliko še neporabljenih vodnih močij je v naši domovini, mi pa cincamo in čakamo z ustanovljenjem svoje papirnice. Ali pri „Gospodarski zvezi“ in „Ljudski posojilnici“ ni nobenega, ki bi poprijel inicijativo? Mož, ki bi podjetje podpirali, je dovolj mej našinci. Ne glejmo na strankarstvo! Ne čakajmo, da bi pričeli „Narodovci“! Le hitro na delo! Ako ni mogoče napraviti zadruga, naj se naredi na delnice. Boljše nekaj kot nič. V resnem gospodarskem delu leži rešitev Slovencev.

Slovenščina pri c. kr. deželnih uradih. Gorenjski župnik nam piše: Čudno se mi zdi, da je okrajno glavarstvo bolj nemškutarsko, kakor deželna vlada v Ljubljani. O istem predmetu mi je poslala naznanilo c. kr. deželna vlada in c. kr. okr. glavarstvo; deželne vlade razglas je slovenski, okr. glavarstva pa nemški. Nemškutarstva smo gorenjski župniki siti. Gospod baron Hein naj pa pouči okr. glavarje, da na Kranjskem smejo pisati slovenski, in to zlasti, če pošljejo kakšen „Ersuchen allen Pfarrämtern und allen Schulleitungen.“

„Slovenski List“ je tožil trnovski župnik Vrhovnik, ker je ta list poročal, da je Vrhovnik volil tudi v I. razredu z liberalci in da je volil gosp. Trnkozyja. Župnik Vrhovnik je pripoznal, da je bil na volišču tudi v I. razredu, a da je imel opravka le v elektrarni. Tudi „Slovenca“ je tožil g. župnik Vrhovnik, a je odstopil od tožbe. Bolj vstrajen je bil pri „Slovenskem Listu“, kojega ustanovitelj je bil ne le s peresom, marveč, tudi z znatnim denarnim prispevkom. Te dni je bila obravnava proti odgovornemu uredniku „Slov. Lista“, ki je prosil župnika, naj odstopi od tožbe, ker bo „Slov. List“ svojo dotično izjavo popravil, a g. Vrhovnik je „jeklenega značaja“ in ni odpustil „Slov. Listu“. „Slov. List“ ni bil obsojen radi razžaljenja časti, ampak samo radi tega ker odgov. urednik dotične notice ni bral, na 40 kron globe. Prav ima katoliški trnovski gospod župnik, da smatra za razžaljenje, ako se mu očita, da voli z liberalci! Dobili smo o tem še naslednje poročilo: Obče se je po Ljubljani govorilo in „Slovenec“ je poročal svojim bralcem dne 22., 24. in 25. aprila t. l., da se je trnovski župnik gosp. Vrhovnik živahno zanimal za ljubljanske občinske volitve, a g. župnik je vse to pregledal in opustil. Ko je pa „Slov. List“ dne 27. aprila t. l. prav tisto povedal, mu je skipela jeza in železnega značaja je podil odgovornega ured-

nika pred sodišče, če tudi se mu je popravek in zadoščenje obljubovalo. Temu nastopu se čudimo tim bolj, ker je bil g. Vrhovnik med ustanovitelji in glavnimi stebri tega lista.

Drobne Novice iz Idrije. Tukajšnja katoliška delavska družba napravi o sv. Petru in Pavlu romanje na Žalostno Goro pri Preserju. Oglašeni je že lepo število društvenikov romanjev. 29. junija okoli 6. ure popoldne pri demo na Žalostno Goro, potem bodo pete litanije in spoved. V nedeljo 30. junija zjutraj ob 7. uri bo sv. maša, pri kateri bode pel društveni zbor in skupno sv. obhajilo, pred odhodom pete litanije. Nazaj grede bo skupno kosilo v Katoliškem domu na Vrhniki, popoldne bode po službi božji zapel naš pevski zbor nekaj lepih skladb. Ako bode pripuščal čas, predstavljali bodo društveni igralci tudi igrokaz Vabimo prijatelje kršč. soc. organizacije! Iz Ljubljane je prav ugodna zveza. — Ker naše županstvo še ni sklicalo seje, da bi sprejelo nove občinarje, so ti v veliki zadregi, ako potrebujejo kak domovinski list. Kjer so bili doslej pristojni, jim ga nočejo dati, češ, nimate več pravice tukaj, v Idriji jim ga tudi ne morejo dati, ker niso še sprejeti. — Tudi sicer smo včasih bolj polževi. Neki gospodar je vložil pred tremi leti na občino načrt in prošnjo, da popravi hišo. Toda še do danes ni prošnja rešena in načrt se še ni vrnil; sicer je pa dotični gospodar že pred dvema letoma brez dovoljenja popravil. — V novem „parku“ se razvija že živahno življenje. Tudi posebno kolbo postavijo, kjer se bode dobilo vse dobro za želodec. Preskrbovala bo lačne in žejne, kakor pravijo, trgovka Fani Lapajne. Ker je dobil tudi Anton Kogej patent na svojo hišo na Čerinovšu, bodo ob nedeljah kar tri gostilne tam, kjer je trdila „Jednakopravnost“ še pred dvema mesecema, da zadostuje stara gostilna pri Grudnu. Pozabljivi so pa ljudje na svetu!

Kako se v Celovcu sodi. G. župnik Val. Kraut na Brnci je tožil urednika Prettenhoferja v Beljaku (Kärnt. Nachrichten) radi razžaljenja časti. Dasi je moral obtoženi, oziroma njegov zastopnik, sam priznati, da je povsem neopravičeno žalil g. župnika, so ga porotniki vendar — oprostili!

„Narodovci“ in duhovščina. „Narodovci“ vedno slikajo duhovščino na način, kakor, da bi imela ogromnih dohodkov, dočim gre marsikak kaplan rad menjat z dohodki nižjih državnih uradnikov. „Intelligenca“ „Narodova“ slepo veruje „Narodovim“ farbarijam. Ker „Narod“ duhovščine ne pusti pri miru, povemo, da poznamo razne zavarovalne agente, kateri srednjih šol niso dovršili, a imajo po šest, po deset in več tisoč letnih dohodkov, župnik ali celo kaplan s približno takimi dohodki nam pa ni znan niti eden. „Intelligenca“ naj pometa pred svojim pragom, vsaj ji je znano, koliko je mej njo lenih ljudi, ki niso dokončali svojih študij, ki imajo pa sedaj vendar ogromne dohodke!

Odlikovanje. Č. gosp. Gregor Malovrh, župnik v Št. Vidu nad Ljubljano, je imenovan duhovnim svetnikom. Častitamo!

C. kr. kmetijska družba kranjska je imela svoj občni zbor pretekli četrtek. Predsednikom je bil soglasno izvoljen dež. glavar g. Oton pl. Detela, pri dopolnilni volitvi štirih odbornikov pa so bili izvoljeni gg. drž. poslanec Jožef Pogachnik, baron Henrik Lazarini dr. Tomaž Romih in Viljem Rohrmann. Volitev se je mirno vršila, dasi je poskušal delati zgago nadučitelj Žirovnik iz Št. Vida. Ta mož je sedaj jasno pokazal, da se nima prav nič pritoževati, ako ga ogromna večina Št. Vidcev ne mara. Občni zbor je izvolil gosp. ces. svetnika Murnika, častnim članom.

Izstop poslanca viteza Berksa iz „Slovanskega centra.“ Kakor poročajo listi, je član „Slovanskega centra“ štajerski poslanec Hugon vit. Berks izstopil iz istega kluba. Uzrok izstopu je sledeči: „Slovanski centrum“ je sklenil pri vprašanju o kvoti, s katero imata prispevati cislitvanska in ogerska dežela za skupne stroške, glasovati proti vladi. Vkljub temu pa je posl. Berks v skupni seji vseh načelnikov rekel, da

bo „Slov. centrum“ glasoval z vlado za kvoto. Po tem obnašanju posl. Berksa osupnjeni klub je vsled tega volil v odsek za posredovanje za skupno kvoto poslanca Povšeta in Barvinskega in ne vit. Berksa. Vsled tega je poslednji izstopil iz kluba.

Isterski deželni zbor je imel v Kopru svojo sejo v četrtek. Dan pred sejo so imeli slovenski in hrvatski poslanci v Trstu posvetovanje ter so sklenili, da se udeležijo zasedanja. Takoj po otvoritvi seje je predsednik kluba laške večine prebral laški protest, da se je isterski dež. zbor sklical v Koper, nakar je vsa laška večina odšla iz dvorane in so v dvorani ostali le predsednik, zastopnik vlade in hrvatska in slovenska manjšina. Predsednik je izjavil, da je od slovanske manjšine dobil neko izjavo, a je ne more dati prečitati, ker zbornica ni sklepčna. Ker se laški poslanci le niso hoteli vrniti v dvorano, je predsednik moral zaključiti sejo.

Deželni zbor kranjski je imel v ponedeljek tretjo sejo. Razna poročila deželnega odbora so bila izročena posameznim odsekom, došle prošnje za podporo finančnemu odseku. Posl. Ažman in tovariši so vložili nujni predlog, naj deželni zbor za pogorelece v Kropi dovoli primerno podporo. Deželni zbor je včeraj pogorelcem v Kropi dovolil 4000 kron.

Cesar je za pogorelece v Kropi daroval 4000 kron iz svojih privatnih sredstev.

Spremembe volilnega reda bodeta sklenila deželna zbora koroški in štajerski. Upejal se bode nov volilni razred po vzgledu pete skupine. Uvedena bode direktna in tajna volilna pravica.

Povodenj na Goriškem je napravila škodo mnogo stotisoč kron. Več mostov je voda odnesla, polja preplavila in uničila in ceste raztrgala.

Mrtvega našli so v ponedeljek okoli pol 11 ure po noči v Kolodvorskih ulicah lesnega trgovca g. Ivana Abrama, predsednika hranilnice in posojilnice v Trstu. Padel je tako nesrečno na nos, da mu je kri zadušila sapnik. Čudno je, da pri njem niso dobili ure, katero je navadno nosil seboj. Ali tiči tu zadaj roparski napad?

Slavnostna akademija slovenskih bogoslovcev v Celovcu. Celovski bogoslovci priredé tudi letos slavnostno akademijo, in sicer v četrtek dne 27. junija točno ob 5. uri popoldne.

Dirka na korist pogorelcem v Kropi se vrši na tukajšnjem dirkališču jutri, ker je bilo preteklo nedeljo slabo vreme. Začetek te kolesarske dirke je določen na pol 4. uro popoldne.

Oproščen ubijalec. V ljubosumnosti ubil je 29letni cerkovnik Alojzij Lastnak v Doberni Blaža Fasarinc, ki je prišel klicat nezvesto ženo v času, ko je mislil, da Lastnak spi izven doma. Obravnava proti Lastnaku se je vršila te dni v Celju in porotniki so vprašanje o uboju — zanimali. Lastnak je bil le radi prestopka po § 335 obsojen v 3mesečni zapor.

Delo pri tunelu skozi Karavanke se je pričelo včeraj.

Realka v Idriji. Naučno ministerstvo je pritrdilo ustanovi nižje realke v Idriji na občinske stroške (!) in odobrilo učni načrt v smislu dotičnih sklepov mestnega odbora, da se prvi razred že letos lahko otvori.

Protestantje. V Beljaku so dne 5. t. m. položili temeljni kamen novemu protestantskemu templu. Navzočih je bilo 11 pastorej.

Še jedna smrtna obsodba v Mariboru. Dne 12. t. m. je bila pred mariborskimi porotniki neka Terezija Holz, rojena Vezenjaka, viničarka od Sv. Lenarta v Slov. goricah, katera je dne 17. junija l. l. zadavila svojo devetletno predzakonsko hčerko v neki viničariji blizu Lipnice. Najdeno truplo je hotel nečloveški Bratuša spoznati za svojo hčerko. Tudi ta nečloveška mati je bila obsojena v smrt na vislicah.

Misijonski križ na prodaj ponuja slovenski kipar gosp. Jakob Ažman v Pragi, III. Radeckycamešty št. 272. Križ je iz lipovega lesa, krasno slikan, na 2 metra velikem križu iz hrastovega lesa. Cena 40 gld.

Nove maše imajo v ljubljanski škofiji: Iz četrtega leta gg.: Jožef Cuderman, iz Babnega vrta pri Trsteniku, 21. julija na Brezjah; Ivan Lomšek, iz Gerkelja na Dolenjskem, pri M. P. na Brezjah; Andrej Pavlin, iz Zaloga pri Cerkljah na Gor., 21. julija pri domači fari; Franc Sever, iz Škofje Loke, 28. julija pri čč. gg. Uršulinkah v Škofji Loki; Franc Šparovec, iz Zadrage pri Dupljah, 21. julija pri čč. gg. Uršulinkah v Ljubljani; Franc Vidmar, iz Podlippe, 21. julija v Ajdovcu; Alojzij Volc, iz Podkorena pri Kranjski gori, 28. julija v Olševku pri Kranju; Ignacij Zaplotnik, z Letenic pri Goričah, 28. julija pri domači fari. Iz tretjega leta gg.: Franc Grivec, iz Vel. Lipovca pri Ajdovcu, 28. julija pri domači fari; Franc Klemenec, iz Rakitnika pri Slavini, 21. julija v Borovnici; Lav. Lah, iz Nasovič pri Komendi, 28. julija pri dom. fari; Pavel Perko, iz Poljan nad Škofjo Loko, 21. julija pri domači fari; Jožef Podlipnik, iz Lipoglava pri Boštanju, 21. julija pri domači fari; Fr. Rakovec, iz Naklega, 21. julija pri domači fari; Ant. Tomelj, s Pristave pri Mengišu, 21. jul. pri domači fari; Franc Vrhovec, iz Dragomera pri Brezovici, 28. julija pri domači fari; Mihael Zevnik, iz Gerkelja na Dolenjskem, 21. julija pri domači fari.

Požar v ljutomerski cerkvi je napravil do 20.000 K škode. Orglje so do tal pogorele, ravno tako lestenci. Zadnje nedeljo so imeli v Ljutomeru božjo službo pod milim nebom na cerkvenem trgu. Ljudje so na glas jokali, ko niso smeli v zaprto cerkev. Bati se je nesreče, ker se še vedno omet lušči od oboka. Ni dvomiti, da je hudobna roka zanetila ogenj pri orgljah.

Vojaške zvezde. Vojni minister je ukazal, da morajo sedaj šaržisti od narednika nižje mesto suknjenih zvezd nositi zvezde iz celuloida.

Poročil se je posestnik in trgovec gospod Ivan Rihar v Idriji z gdč. Franjo Gostiša.

Drobne novice. Za Kropo je izšel oklic deželne vlade, s katerim se razpisuje sklad milih darov po vsej kronovini. — Obč. odbor na Jesenicah je imenoval častnima občanoma g. barona Schwegla in gosp. Karola Luckmanna. — Istrski deželni odbor je poslal slovanskim dež. poslancem vabila k sejam dež. zbora. Vsi slovanski deželni poslanci so pisma neodprta vrnili, ker so bili na pismih laški naslovi. — Obesil se je posestnik v Malivasi, okraj ljubljanski, Valentin Dovč. Zapustil je vdovo s tremi nedoraslimi otroki. — V Šmarjeti na Dolenjskem se je ustanovilo „Katoliško izobraževalno društvo“. — G. Rado Kušej, avskultant pri o. kr. deželnem sodišču v Celovcu, je bil dne 19. rožnika t. l. v slavnostni dvorani c. kr. vseučilišča na Dunaju promoviran doktorjem prava. — Umrli je č. g. Jos. Gergolet, vikar v pokoju v Gorici. — V Konjicah je umrl g. Matija Voh, oče tamošnjega g. nadžupnika, v 87. letu svoje dobe. — V Škofji Loki se v kratkem naseli nov zdravnik g. dr. Zakrajšek iz Ljubljane. — Primarij dr. V. Gregorič odločil je vodstvo sanatorija „Leoninum“. — Trajno znižanje vozniških cen za vpo-kojene državne uslužbenca na vseh avstrijskih državnih železnicah je dovolilo železniško ministerstvo s 1. avgustom. — Škodo po požaru povzročeno v Kropi je cenila c. kr. komisija na 125.000 K. — Pred ljubljanskimi porotniki je bil v soboto posestnik Franc Soršak, obtožen, da je povzročil požar v Gorenji vasi, oproščen z 10 proti 2 glasovoma. — Oblak se je utrgal v noči od sobote na nedeljo nad litijsko okolico ter naredil mnogo škode. — Mestni svet v Jolietu v Ameriki je sklenil enoglasno, da se odzove vabilu č. g. župnika Šusteršiča in se udeleži z mestnim županom na čelu proslave desetletnice slovenske fare v Jolietu. — Štajerski deželni zbor bode v sedanjih letih seziji končal vse predloge, jeseni torej ne bo zboroval. — Pri občinskih volitvah doslej slovenske občine pri Sv. Krištofu pri Laškem so dosegli zmago nemškutarji. — S sv. Višarj se poroča, da so ondi dobili slednjič vendar redno pošto, ki bode vsak dan prinašala in odnašala pisma in dr. V oskrb jo je vzel g. J. Kraner. — Dne 15 t. m. okoli 1/2 12. ure popoldne pojavil se je na dosegljivo še neznan način v Jurkovem selu (Skoki) v občini Sošice v Žumberku ogenj. Pogorela je cela vas od 15

hišnih števil z vsemi gospodarskimi poslopi. Škoda se računa na 50.000 K, a zavarovano ni bilo nič. — Premeščen je, kakor poročajo graški listi, g. nadučitelj Srečko Pirc v Dobovi pri Brežicah. — Celje torej vendar dobi „Deutsches Haus“ in sicer skromna stara hiša na Bismarckovem trgu bode dobila to ime. Ta hiša je bila mestna. — V Trstu se je ustrelil v vojašnici četovodja Ivan Kramar, doma iz Kapel pri Brežicah. Vzrok samomoru je baje strah pred kaznijo.

Povodenj okolu Dobrove. Z Dobrove se poroča: Gradašica je izstopila z vso silo. Odnosla je na stotine kvintalov pokošene trave; a še stoječo pa tako zablatila, koder je zadela, da bode seno komaj za slabo steljo odleglo. Prizadeti so vsi posestniki iz Stranske vasi, Švice, Gabrija in Hruševa, kateri imajo svoje košenine ob bregovih Gradašice.

Stepli so se. Dasiravno je bilo v nedeljo popoldne vsled vednega deževja in po planinah padlega snega, precej hladno, vendar je nekaterim fantom iz Cerkelj in bližnje okolice, zelo po glavi zavrelo tako, da so se naposled domislili, da se jim drugače ne umiri kri, če jo majbno ne „puščajo“. In napravili so res ta „špas“ mej seboj in posledica tega „špasa“ je bila, da je sedaj med njim 5 nenevarno ranjenih, 1 težko, 1 pa smrtno nevarno pobit. Ko ozdravijo, in seveda, kateri ozdravijo, bodo imeli seveda tudi čast, se v gotovi jim večinoma že znani „špehkamri“ se nekaj časa tudi z „ričetom“ seznaniti. Tako se mu godi, kdor ima preveč hudo kri.

Duhovniške vesti s štajarskega. Župnijo v Zg. Kungoti je dobil č. gosp. Ivan Jodl, dosedaj kapelan pri sv. Antonu v Slov. Goricah, župnijo v Zabukovju č. gosp. provizor Matija Stoklas. — Dvornim kapelanom in knezoškofijskim tajnikom je imenovan č. gosp. dr. Anton Jerovšek v Mariboru.

Najnovejše vesti.

Napad na krščansko ženstvo. Piše se nam: Prejela je mlada „Krščanska ženska zveza v Ljubljani“ krst. Čestitamo! Napadel jo je „Slov. Narod“ na način, kakor drugače ne zna mojster ukradenih žlic — lopovski. Razlil je čez dolg članek parfum, katerega se je pustolovec nalezal v celjski temnici. In zakaj? Zbodlo ga je, da je zveza dobila od nadvojvode Franca Ferdinanda takó prijazen odgovor. Rad bi bil udaril po nadvojvodi, pa ne sme, zato je lopnil po krščanskih ženskah s ciganskimi priimki. Ker ženske želé, da bi šole bile krščanske — in prav to je tisti grozovito politični namen, da so čestitale nadvojvodi — kliče „Narod“ zoper nje zaradi tega „eminentno političnega pojava“ v boj vse napredno meščanstvo. Tu se vidi, za kaj se gre „Narodovcem“. Jedino sovraštvo do krščanstva, zlasti do organizovanega krščanstva, jih goni v boj. Z največjim navdušenjem za sveto stvar pa mora ravno to napolniti vse gospe in dekleta po vesoljni slovenski domovini. „Krščanska ženska zveza“ naj dobi podružnic po vseh mestih!

Kaj naj storé kranjski deželni poslanci kmečke ali katoliško-narodne stranke? V deželnem zboru in odboru so ti poslanci, ki zastopajo narod, v manjšini. Kruto postopa proti njim nemško-slovenska zveza. Kaj naj store. Najboljše bi bilo, ako store tisto, kar „Slov. Narod“ svetuje štajerskim deželnim poslancem, ko piše: „V borbi je življenje. Naj gredo poslanci v deželni zbor in naj tam upijejo in napadajo nemško večino, naj delajo obstrukcijo in prirejajo škandale, da bode odmevalo v javnosti in vse slovensko ljudstvo bode oduševljeno na njihovih činih.“

Prešeren v Rusih. Da je pesnik Prešeren zaslovel v Rusih, ima mnogo zaslug profesor Korš. Te dni nam je bila doposlana knjiga: „Izvestja oddeljenja ruskago jazika i slovesnosti imperatorskoj akademiji nauk“ (1900, četrta knjiga), v kateri Korš na 15. straneh z veliko točnostjo poroča o Prešernovem albumu, katerega je lani izdal „Ljubljanski Zvon“.

Razne stvari.

Liberalizem za kmeta. Za časa, ko je liberalizem brez vseh ovir, neomejeno gospodaril v Avstriji, rastle je zemljiški dolg tako-le: v letu 1871 za 46,740,671 goldinarjev., v letu 1872 za 107,621,655 gld., v letu 1873 za 222,458,629 gld., v letu 1874 za 156,127,010 gld., v letu 1875 za 136,169,565 gld. Takrat je liberalizem reševal kmeta in vendar je zemljiški dolg v petih letih se povišal za približno sedemsto milijonov goldinarjev. Slovenski kmet, taki so tisti liberalci, ki te hočejo osrečiti.

Za nedeljski počitek po trgovinah se vrši po raznih krajih živahno gibanje. V Rimu stavka 300 trgovskih pomočnikov, ki zahtevajo nedeljski počitek. V Brnu so se vršile velike demonstracije za nedeljski počitek po trgovinah. V Gradcu se trgovski pomočniki vstrajno organizujejo. Celovška in graška obrtna zbornica ste sklenili pozvati vlado, naj se sklene državni zakon o popolnem nedeljskem počitku v trgovini po leti in sicer po vsej Avstriji. Ljubljanska trgovska zbornica se ne zgane za opravičene zahteve trgovskih pomočnikov, menda zato, ker ima zbornica „napredno“ zastopstvo. Treba bode krepko podrezati!

Burska hiša v Draždanah. V Draždanah bodo prijatelji Burov zgradili „Bursko hišo“, v kateri se bodo shajali in pogovarjali, kako pomagati Burom. Hiša bode okrašena s Krügerjevim kipom in sklenjeno je, da se jo okraši tudi s podobo angleškega Chamberlaina, toda ta podoba se bode naslikala v kolikor mogoče smešni podobi. Angleško poslaništvo je protestovalo proti smešenju Chamberlaina.

Zdravje sv. Očeta. Papež je izvedel za vesti, ki so se te dni širile o njegovi bolezni; zato je demonstrativno vsprejel v avdijenciji mnogo vernikov. Ko je neki duhovnik iz Afrike izrazil papežu svoje veselje na zdravju sv. Očeta, je rekel poslednji: „E vidiš sinko, in vendar me pokopljejo vsakako.“

Belgijski časnikarji pri sv. Očetu. Dne 25. m. m. so bili v avdijenci pri sv. Očetu belgijski katoliški žurnalisti. Poslednji so izročili sv. Očetu spomenico, v kateri izražajo papežu svojo popolno udanost in voljo, v teh hudih časih boja zoper Cerkev in Boga, vstrajati na braniku za najsvetejše božje in človeške pravice. Sv. Oče je bil izredno vesel tega pojava belgijskih katolikov in je v navdušenem govoru unemal Belgijce za vstrajanje na braniku sv. Cerkve. „Povrnite se v Belgijo“ je rekel na zaključku sv. Oče, „in recite svojemu narodu da jih papež, njihov nekdanji nuncij, še vedno ljubi, kakor jih je ljubil nekdanj.“

Na Kitajskem zopet vre. Javlja se, da princ Tuan še vedno obvladuje kitajski dvor. Tuan namerava napraviti državni prevrat, svojega sina proklamirati za cesarja in Kaifongfu za glavno mesto.

Slikar in zdravnik. V pariških krogih se pripoveduje zanimiv dogodek, ki se je dogodil v Parizu mej nekim slavnim slikarjem in imenitnim zdravnikom, ki je član francoske akademije znanosti. Slikarju je zbolel kužek in hitro je poklical k bolnemu kužetu zgoraj omenjenega zdravnika. Zdravnik je res prišel in ozdravil je žival. Plačila ni hotel zdravnik nič, ker pa slikar le ni odnehal, prosil ga je zdravnik naj pride na njegov dom ter slikarja zagotovil, da mu bo jako hvaležen, ako mu na domu izvrši neko delo. Slikar je skoro prihitel na dom imenitnega zdravnika, kateri ga je hladno sprejel in peljal na vrt pred vrtno ograjo, rekoč: „Tudi od moje strani Vas prosim za malo uslugo. Jaz sem prišel k Vašemu psu, Vi pa bodite tako dobri in poslikajte mi to ograjo.“ Slavni slikar je zdravnika debelo pogledal, a razumel je pomen teh besedij. Trdno je sklenil, da k svojemu kužetu ne pokliče več tako uglednega zdravnika. Svojo preveliko ljubezen do psa je slikar moral drago plačati. Smeja se mu sedaj ves Pariz.

Hilsner — pomiloščen. Kar je bilo pričakovati, se je zgodilo. Hilsner je pomiloščen. Židovska „Neue Freie Presse“ poroča: „Kakor se nam poroča iz Prage, javlja „Bohemia“, ad se je Hilsnerju potom cesarske milosti pre-

zrla smrtna kazen. Tu se čuje, da je Hilsner od najvišjega deželnega sodišča dobil za kazen do smrtne ječo.“ Morilec dveh krščanskih deklet torej ne bo visel. Treba ga bo pač dobro zapreti, da konečno nekega lepega dne krščansko ljudstvo ne dobi vesti: „Hilsner je — ušel.“

Ločitev za vedno. Na karanšebeškem kolodvoru se je te dni dogodila velika nesreča, a ob enem pretresljiva ljubavna drama. Mladi častnik Rihard Polettini, ki je bil nastanjen v Karanšebešu, se je bil zaljubil v neko tamošnjo devojkico iz ugledne meščanske rodbine. Hotel je devojkico tudi poročiti ali njeni roditelji niso hoteli privoliti v to. Da store konec tej ljubezni, so roditelji sklenili poslati deklico k sorodnikom. Te dni je imela deklica odpotovati. Na kolodvor jo je spremil Polettini. Poslavljanje je bilo nepopisno ganljivo. Mladi častnik je vskliknil deklici: „Do svidenja na drugem svetu“. Malo za tem je odpihal vlak proti Oršovi, a častnik je odšel v čakalnico ter se tam ustrelil iz revolverja. Ostal je mrtev na lici mesta. Nesrečni mladenič je iz ugledne tržaške rodbine.

6500 generalov. Čudne razmere vladajo v republiki črncev Haiti. Angleški list „Globus“ poroča o teh razmerah sledeče: Glavno mesto republike je neprestano v obsednem stanju. Obsedna armada obstoji pa iz 6500 generalov, 7000 drugih častnikov in 6500 prostakov. Gospodarske razmere v deželi so strašne, javna uprava zanikarna. Ceste so na mnogih krajih leto in dan pod vodo; mostovi so polomljeni. Vojaška „disciplina“ je nad vse kruta, tatvina državnega denarja je na dnevnem redu. Dežela propada v barbarstvo. Katolicizem, ki je uvedel prejšnjo civilizacijo, se je moral umakniti kanibalizmu z žrtvovanjem človeških trupel in ljudožrtjem. Dočim je bilo v tej državi početkom 19. stoletja še 46.000 belih, jih je danes komaj še 500, ker so se kanibalom umaknili, ali pa so jih ti požrli. — Vlada črncev preganja belce, ki nimajo nobene zaščite pred postavo. Črnci hočejo iztrebiti belce, vendar se sami ne znajo vladati, kar svedoči s tem, da je v samem glavnem mestu 6500 nepotrebnih generalov.

Jak, razparalec trebuhov. V Londonu se je iznova pojavil strašni morilec žensk, ki svojim žrtvam para trebuhe ter izginja potem brez sledu. Še nedavno so našli neko prostitutko umorjeno z razparanim trebuhom, te dni pa zopet drugo, in sicer prav blizu prostora prvega umora, v neki gostilni. V soboto je prišla neka sila malopridna žena prostituciji udana z nekim možem, ki je dejal, da je Rus, v neko gostilno, ter se zaprla z njim v posebno sobo. V sosednjih sobah so popivali gostje. Nakrat so začuli kričanje ženske, a se za to niso zmenili, ker so mislili, da kriči le za šalo. Drugega dne pa so našli natakarijo mrtvo žensko z prerezanim telesom, „Rusa“ pa ni bilo nikjer. V Londonu vlada med ženstvom velik strah.

GLASNIK Delavske drobtine.

Pozor! Katoliška delavska družba iz Idrije bode v nedeljo 30. t. m. na Žalostni Gori pri Preserji. Več povedo „Drobne novice iz Idrije“ v današnjem „Slov. Listu“. K temu izletu so vabljeni tudi ljubljanski krščanski socialci in socialke.

„Slov. kršč. soc. zveza“ na Šmarni gori. Deževno vreme je skoro preprečilo v nedeljo izlet „Slov. kršč. soc. zveze“ na Šmarno goro. Ob lepem vremenu bi bil ta izlet velikanski, ker bise ga udeležilo bilo na stotine slovenskega kršč. soc. delavstva. Kljub deževnemu vremenu se je v nedeljo zbralo 200 pogumnejših delavcev in delavk na Šmarni gori, kjer je daroval ob 10. uri dopoldne sv. mašo g. dr. Iv. Ev. Krek, ki je imel tudi cerkveni govor, v katerem je posebno govoril o tem, kako je daroval Božja vzgled, kako moramo za splošno človeštvo nesebično delovati, vsaj je ona na korist človeštva zatrla v sebi celo sebičnost matere, ker je darovala svojega sina za človeštvo. S patimi litanijami se je končala

cerkvena slovesnost. Ljudska veselica na planinci je morala radi slabega vremena odpasti, vrši se pa, ko „Zveza“ ponovi svoj izlet na Šmarno goro dne 6. julija.

Naš cesar katoliškemu delavskemu društvu. Pri svojem potovanju na Češko se je naš cesar ustavil tudi na postaji Gmund, kjer je na peronu stalo katoliško delavsko društvo. Cesar je izrazil svoje veselje, da so društveniki prišli ga pozdravit v tako velikem številu ter je dejal predsedniku: „Ako je društvo katoliško, tedaj je gotovo tudi patrijotično.“

Konsumna društva in socijalni demokratje. Belgiški socijalni demokratje so imeli v Bruslju shod in so se posvetovali, kako bi tudi kmeta pridobili za svojo organizacijo: Sklenili so, da bodo to poskusili z ustanovitvijo konsumnih društev na kmetih. Kjer ne bo kazalo napraviti prodajalnice precej v začetku, bodo pa tja nosili od drugod ustanovljenih konsumnih društev za to določeni možje blago. Prodajalo se bo posebno to, kar potrebuje mali kmet. Dalje bodo zadrage kmetom posojevale poljedelske stroje, ali, če se bode združilo več kmetov, jim stroje odstopale proti odplačilom na obroke. — Iz tega se vidi, da ustanavljanje konsumnih društev in zadrug ni popolnoma napačna naprava, ker so to „kmete uničujočo“ iznajdbo kranjskih klerikalcev začeli posnemati socijalni demokrati v Belgiji.

Stavka v Podgori pri Gorici. V četrtek zjutraj so zopet začeli delati v Podgori pod stari pogoji. Dr. Gregorčič je vsled brzotjavke „Kat. delavskega društva“ stavil v zadnji seji državnega zbora interpelacijo glede testavke ter zahteval od vlade, da vporabi svoj upliv v to, da se odstranijo krivice, ki se gode delavcem in delavkam v podgorski papirnici. Govoril je v tem oziru z ministerskim predsednikom, ki mu je obljubil, da bo dal takoj zadevo preiskati.

Iz Vevče. Gospod urednik! Zopet sem bil na popotovanju, marsikaj sem slišal in videl. Ustavil sem se v Vevčah ter najbolje zabaval v zaprtih prostorih zaprte vevške restavracije. Zvedel sem, da so bili mokraški ata jako hudi na zadnji dopis in rekli, da bo treba „kontra“ dati. „I kaj pa češ“ se oglasi sodrug, tudi rudeč, „ali ni vse res, kar je notri“ in ata so vtihnili in splaknili jezico z vrčkom — vode. No spremenilo se ni dosti. Mevžajo še vedno, visoki gospodje po gosposko, delavci po delavsko. Kdo bo spravil voz na lepo cesto, zato se ne zmeni nihče; ali zadnjič ni nič prašal Barnum & Bailey, kje bi mogel dobiti take znamenitosti? Saj sem Vam pisal, da jih imamo dosti, kurnik sem imel tudi pripravljen, pa pozabite na mojo ponudbo. Se vidi, da Vam je cirkus glavo zmešal! Kar se tiče našega tovarniškega zdravnika smo še vedno pri starem, jeseni moramo zmagati in takrat naj gre vse v ogenj, da se podaljša čas bolniške podpore in tudi določi, da si sme vsak zbrati zdravnika, katerega hoče. Velika večina bo klicala dr. Divjaka in čakali ga bomo tudi če treba dvakrat 24 ur. Zastopil „Narode“?! Odkar v Dobrunju vedno gori, je tukaj vse zmešano in marsikdo se je prismodil pri tem ognju, tako, da imamo tudi pametnih trapežov dosti. Vem, da Vas mika kaj zvedeti od naše mokraške bande. Le počasi, zvedeli bote, da smo že daleč naprej prišli! Na zadnjem mokraškem shodu se je mnogo pilo in govorilo in slednjič so sklenili, da se postavi vsakemu godcu na pomoč jeden mož z vrčkom ali frakelnom v roki, kakor bo godec si izbral, ker se je pri tej hudi vročini bati suše v grlih, posebno odkar je po okolici toliko požarov. Nadalje se je sklenilo (poslušaj olikani svet!), da bodo imeli rudeči vsak mesec javno podučno predavanje, da se tako razširi veda med delavske sloje. Prvi bo govoril patentirani berač dr. Pepe Dobrunjski, o uplivu alkoholizma in nekateri pričujoči so rekli, da bodo ta upliv kar na mestu pokazali. Drugič bo predaval socijalist Krištof „o deveturnem delavniku“ in tudi pokazal svoje žuljave noge. Kedaj bodo predavanja ne vem, ampak zanimanje za to stvar je splošno tako, da so tudi mokraške gospodičine ponudile svoje jezike, jedna mislim se uči govor „ali naj nosimo mokraške klobuke

ali ne?!“ Pa to še ni vse. Tu vse miglje in napreduje, tako da se čudoma čudim, zakaj niso ata za zadnji dopis Vam obesili na vrat § 19. tisk. zakona. Mokraška banda bo napravila koncert s plesom in tombolo v zaprtih prostorih zaprte vevške restavracije. Ali hočete vedeti kako bo? Poslušajte. 1.) „Fraklmars“ zložil sam ata, ploza in udriha cela banda. 2.) „Kje jeruš je moj“, besede domače poje čveteroglasno Mihel. 3.) Simfonija iz opere „Mokrači pridejo“ igra na fligelhornu debeli Ivan. 4.) „Papierwalzer“ piškajo peteroglasno Jur, Mihel in Pepe. 5.) Trio iz opere „O mokraški cajti“, udriha vsa banda, spremljajo jo nebeško doneči glasovi vevških mokračanic. Potem sledi tombola, glavni dobiček je sod „grenkega“. Koncem ples. Dame so proste vstopnine; obleka poljubna, vender želi odbor, da bi gospodje nosili plave cilindre in rudeče hlače pa nogovice, dame pa črne pluze z rudečimi pikami in pepita krila, z londonsko dvorno frizmo. — Odbor. Posebnih vabil ne bodo razposlali, še ta vsprej sem težko skupaj dobil, vender lahko pišete v Vevče na kakega mokrača, Vam bo že povedal, kedaj se bodo tako dobro imeli. Mokrači so sklenili tudi prijateljstvo z liberalci in ti jim bodo prinesli žindre in kolomaza; pa tudi ljubljanske barabe so obljubile svojo udeležbo; v Zalogu na postaji jih bodo slovesno sprejeli, nagovorila jih bo Knedelčkova Marička in potem marširamo s plehom in vriskanjem v okrašene in razsvetljene Vevče. Ah srečna vas Vevče, srečni vi njeni prebivalci, uk, veda in znanstvo je sedaj dobilo svoje mecene, čemu še šol v Idriji? Lez se priditi učit, kako napredujemo! Pri Francku bo najbrže učilišče, ali pa vsaj oddelek za kemijo in psihologijo. Kako

je bilo na plesu in temboli, o tem gosp. urednik drugokrat. Ves Vaš — naš.

Razmere v Vevčah. Iz Vevč se nam piše: V vevški tovarni imamo nekega poslovođjo, ki meni, da sme z delavci storiti, kar se mu zljubi. Tako je moč hotel nadzirati oddelek, v katerem nima prav nič opraviti. Ker je o delavcih tega oddelka podajal vodstvu lažnjiva poročila, so mu delavci prepovedali vstop v ta oddelek. Ker se pa zato ni zmenil, so ga lepo posadili na hladno, ter se izrekli solidarnim v celi tovarni. Vodstvo je konečno vstreglo želji delavcev in prepovedalo dotičniku hoditi v oni oddelek. Krščansko socijalni delavci bodo vedno stali za red v tovarni, ker vedo, da brez tega ne more obstati nobeno podjetje. Toda skrbeli bodo tudi za to, da se ne bode pometalo z delavci. Pri tej priliki pa so igrali socijalni demokratje žalostno vlogo. Mesto da bi držali z drugimi delavci so šli raje domov, češ kaj se bomo potegovali za „črne“. Pokazali so s tem, koliko jim je do delavske časti in interesa.

Železnica brez železniških paznikov je sedaj Canada Pacific železnica. 3000 železniških paznikov je stopilo v stavko.

Delavski nemiri v Petrogradu so se zopet pojavili. Takoj, ko je oblast čutila, da se mej delavstvom nekaj giblje, je zapovedala ustaviti vse delo za nekaj dni.

Listnica uredništva. G. K. Čerin, kaplan v Zagorju: Potrjujemo Vam, da niste Vi spisali nobenega dopisa v „Slov. List“ in nam tudi nobenega poslali niste. Mi imamo v Zagorju mnogo somišljenikov, ki nam sporoče vse, kar koli bi radi naši liberalni ali rudeči „prijatelji“ — prikrili. Kot neodvisen list bomo tudi nadalje šibali vse napake! — Kranj: Za to številko prepozno došlo.

